



PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK  
refpasaret.hu

**Pasarét, 2013. február 14.  
(csütörtök)**

*Szepesy László*

# AZ ÚRTÓL VAN EZ

**Alapige:** Bírák 14,1-9

*„Az ő atyja és anyja pedig nem tudják vala, hogy ez az Úrtól van, hogy ő alkalmatosságot keres a filiszteusok ellen”*

## **Imádkozzunk!**

Teremtő Istenünk, Megváltó Krisztusunk, Vigasztaló és megszentelő Szentlélek Istenünk! Szeretnénk Neked hálát adni, hogy még mielőtt megismertünk volna Téged, mielőtt még megszülettünk volna, Te már elkészítetted a mi szabadításunkat, és csodálatosan véghez is vitted! Köszönjük, Úr Jézus Krisztus, hogy megismerhettük a golgotai kereszt titkát, és köszönjük, hogy az ismeretnél többet cselekedtél: újjászültél minket, új életet adtál nekünk, és neved imáadására és magasztalására indítasz bennünket Lelked által!

Köszönjük Neked, Urunk, hogy most, ezen a mai estén is összegyűlhetünk, hogy Neked énekelhettünk éneket! Kérünk add, hogy folytathassuk továbbra is a Te tiszteletedet, őszinte, alázatos szívvel, Igédre figyelve, azzal az alázattal, hogy a Te akaratod előtt meg kell hódolnunk és azt cselekednünk!

Kérünk munkálkodjál szívünkben, Te szólíts meg bennünket, add, hogy ne pusztán emberi gondolatok hangozzanak el! És kérünk, hogy a Te magod, az Ige magva szívünkbe jutva valóban gyümölcsöt teremjen majd, és a Te dicsőségedre legyen!

Kérünk, Urunk, hogy így legyél közöttünk, munkálkodva, áldd meg mai alkalmunkat!

Ámen.

### **Igehirdetés**

A Bírák könyvében Isten sok olyan férfit hoz elénk, akik által Izráel népét a szomszédos népek igájától megszabadította. Ezek a bírák más-más törzsekből származtak, különféle jellemű emberek voltak, és ezért mind-egyiküket másként kell megítélnünk. Az egyik legvitatottabb és viselkedésében leginkább félreérthető bíra Sámson volt. Sok olyan dolgot tett, amelyet nem pusztán az akkor élt emberek tartottak botrányosnak, hanem bizony még ma is, amikor olvassuk az ő történeteit, mi magunk is megbotránkozunk.

A Zsidókhoz írt levél azonban őt is a hit hősei közé sorolja, és mi sem vonhatjuk meg tőle ezt a megtisztelő címet, mert valóban Isten bírása és embere volt. Tehát amikor a róla szóló történeteket olvassuk, akkor – túllépve a botrányosnak tűnő dolgokon – keressük azt, hogy Isten mit üzent az ő tettei és cselekedetei által saját magáról. Három dologról szeretnék beszélni a felolvasott történet kapcsán. Az első az, hogy Isten szabadítása néha, felületesen vizsgálva, botrányosnak tűnik. Mint pl. az, amit Sámson tett. Másodszor arról kell beszélnünk, hogy ha komolyabban megvizsgáljuk Isten embereinek a tetteit, akkor azt látjuk meg, hogy az Úrtól vannak azok; ahogy az Ige mondja: az Úrtól van ez. Harmadszor pedig arról kell szólnunk, hogy hogyan is kapcsolódik Sámson története Jézus Krisztus szabadításához, mit mond el nekünk arról.

Az előbb felolvasott történet nehezen érthető, hisz Sámson viselkedése, kívánságai nem éppen egy olyan férfi jellemét tükrözik, aki Istennek lett volna szentelve születésétől fogva. Mondjuk ki: nem egy erkölcsi példakép ez a Sámson. Mindaz, amit tesz, első ránézésre sok mindenben ellentmond Isten akaratának. Sámson ugyanis számos ponton megszegte a mózesi törvényeket.

Például nézzük meg, hogy hogyan választott feleséget magának. Ahelyett, hogy jövődő feleségét jól megismerte volna, és udvarolt volna neki, egyszerűen úgy választotta ki, hogy csak ránézett, és kiszemelte magának engedve a test kívánságának. Ránézett egy nőre, megtetszett neki, és úgy választotta ki. Ezt maga ismeri be a szüleinek: láttam egy nőt Timnátban, ő kell nekem. Hogy mennyire lehettek komolyak a szándékai és érzései ez iránt a nő iránt, az nem kétséges, hisz semennyire sem ismerte őt. Azért egy lánykéréskor kicsit komolyabb érzéseket várunk, nem? Látszólag ész és minden komoly, mély érzés nélkül szánta el magát a házasságra. Már ez ellentmond Isten akaratának, Aki szoros, egymás ismeretén alapuló, tartós kapcsolatnak teremtette a házasságot, amelyben nem a testi kívánságok uralkodnak.

Mindemellett nézzük meg azt is, hogy ki volt az ő felesége? Bizony ez a nő filiszteus volt. Ez egyrészt azt jelenthette, hogy Sámson a saját nép-

ének ellensége közül való nőket többre becsülte, mint az izraelieket. Neki nem kellett izraeli nő, hanem filiszteus, olyan, akinek a testvérei kifosztják és legyilkolják Izráel népét. Már önmagában véve ez is botrányos: az ellenség közül választ nőt. Másrészt pedig az, hogy ez a nő filiszteus volt, azt is jelentette, hogy nem Istenben hitt, hanem valószínűleg a filiszteusok istenét, a Dágon nevezetű bálványt imádta. Sámson egy másik valláshoz tartozó nőt akart feleségül venni. Mintha ma egy magát keresztyénnek valló férfi egy buddhista, vagy hindu nőt akarna feleségül venni. Mintha nem lenne elég hívő nő az egyházunkban! Isten az ilyen vegyes házasságokat megtiltotta, és egyértelműen megparancsolta, hogy a zsidó férfiak csak zsidó nőt vegyenek el feleségül, és a nők is csak zsidó férfihoz menjenek hozzá. Más nép tagjai közül nem választhattak. Isten ezt nem azért tette, mert gyűlölte volna a többi népet, hanem mert mindig fennállt annak a veszélye, hogy az Istenben nem hívő fél letéríti párját a hit útjáról, és bálványimádásba viszi őt. Isten a hívők és nem hívők közötti házasságot tiltja meg, azaz ha az egyik fél nem az Urat imádja, hanem valamilyen más bálványistent. Sámson esetében ez a ragaszkodás Isten törvényéhez még inkább elvárható lett volna, hisz gyermekkorától Istennek volt szentelve. És mégis egy filiszteus lányt választott! Milyen hívőnek mondható az ilyen – gondolhatjuk magunkban.

Azután azt is lássuk meg, hogy szüleivel szemben engedetlen volt. Bár azt a tiszteletet megadta nekik, hogy őtőlük kérte: intézkedjenek a lánykérés ügyében, de amikor azok kifejezték megdöbbenésüket, hogy hát ez Isten törvényével ellentétes, akkor makacsul ragaszkodott saját elhatározásához, és nem hallgatott a szülői tanácsra. Ez manapság nem tűnik olyan nagy botránykőnek, mert sajnos a házasságra készülők a szülők véleményét kevésszer kérik ki, de Isten szemében ez számít. Számít, még a mai napig is! Tehát joggal tehetjük fel a kérdést: hogy történhetett meg mindez? Sámson, Isten embere, látszólag Isten majdnem minden parancsát megszegi.

Azonban mielőtt még a látszatnak hinnénk, és magunkban elítélnénk ezt a férfit, nézzük meg alaposabban igénket, és lássuk meg, hogy mit mond a 4. vers: ez az Úrtól volt. Másodszor erről gondolkozzunk, hogy mit jelent ez: mindez, amit Sámson tett, az Úrtól volt. De hát hogyan lehetséges ez? Hogyan származhat az Úrtól az, ami ellentmond az Ő parancsolatainak? Hogyan lehet az, hogy Sámson pogány nőt vesz el magának, és ez az Úrtól van? Hogyan lehetséges, hogy a testi kívánságát Isten helyesli? És hogyan lehetséges, hogy a szülei iránti engedetlenségre azt mondja a Biblia, hogy az Úrtól van? A választ akkor találjuk meg ezekre a kérdésekre, ha elfogadjuk a Biblia kijelentését, hogy mindezek a dolgok Isten Lelkétől származtak, azaz, hogy az Úr Lelke indította Sámsonat ezekre a dolgokra.

Sajnos a Biblia vers és fejezet beosztása nem mindenhol a legszerencsésebb, jelen esetben sem. Ugyanis a 14. fejezetet önmagában szoktuk olvasni, pedig az előző fejezet utolsó versét is hozzá kellene vennünk, amely azt mondja: „...és kezdé az Úrnak lelke őt indítani”. A Szentírás egyértelműen tisztázza, hogy mielőtt bármit is tett volna Sámson, az Úrnak Lelke indította őt. És ezt a 4. vers is megerősíti. Az Úrnak céljai voltak Sámsonnal: általa akarta megszabadítani Izráelt. Mindaz, ami történt, a nép megszabadítása miatt történt. Sámson azért akarta elvenni a filiszteus nőt, és azért volt látszólag engedetlen szüleivel szemben, mert okot és alkalmat keresett arra, hogy a Filiszteusok ellen harcolhasson. Ez a házasság ugyanis számos alkalommal adott jogot Sámsonnak arra, hogy bosszút álljon Isten népe ellenségein.

De hogy még jobban megértsük, hogy Sámson tettei nem voltak bűnök Isten szemében, nézzük meg jobban, hogy mi lehetett Sámson szívében. Először is Sámson nem azért akarta ezt a házasságot, mert ez a nő volt élete szerelme, hisz mondtuk: nem ismerte őt. Hanem mert okot keresett, hogy Istenért harcolhasson. Ez a házasság egy indok volt arra, hogy a filiszteusokkal harcolhasson. Másodszor: Sámson ekkor még nem kísértette meg a gondolat, hogy elhagyja Istent egy nő kedvéért, és más bálványt imádjon, ezért mert bátran belemenni ebbe a házasságba. Nagyon jól tudta, hogy akárkit is vesz feleségül, annak kedvéért nem fogja otthagyni az Urat. Isten ugyanis nem azt tiltotta meg, hogy filiszteus nőt vegyenek el, hanem hogy Őt elhagyják ez által. De Sámson még kitartóan, hűségesen és állhatatosan szolgáltta Őt. A szüleivel szemben pedig mindig tisztelettudó maradt, engedélyt kért tőlük, csak ebben az egy dologban nem engedett nekik, mert ők nem tudták, hogy Istentől való a dolog. Így pedig Sámson Istennek engedelmeskedett, nem a szüleinek, de ez nem bűn. Ha tehát még jobban megnézzük Sámson történetét, akkor észrevehetjük, hogy a felületes megítélés mennyire félre tud vezetni bennünket. Őszintén valljuk be testvérek, hogy Sámsonat nagyon sokszor egy erkölcstelen, gyerekes, dühöngő, haraggal teli embernek képzeljük el. Pedig Isten szolgálja volt ő, és a Szentírás is ezt támasztja alá.

Ma is fennáll annak a veszélye, hogy Isten törvényeit arra használjuk fel, hogy másokat könnyedén, felületes vizsgálat után elítélhessünk, ahelyett, hogy tényleg azt néznénk meg: valóban az Úrtól való-e a dolog, amit az az ember tett? Valóban az Úr szándékait és terveit viszi-e véghez?

Továbbá azt is fontos figyelembe vennünk, hogy az, hogy az Úrtól lettek ezek a dolgok, azt is jelenti, hogy Sámson az Úr parancsára tért el a törvény gyakorlatától. Mit jelent ez? Azt, hogy Sámson nem magától tért el ettől a törvénytől. Isten Lelke indította Őt erre, az Isten iránti engedelmesség vezette. Mert az Úrnak meg van a szabadsága arra, hogy saját em-

bereit felmentse a törvény hatálya alól. Ahogyan Hóseásnak is megparancsolta, hogy vegyen el egy parázna nőt. Ahogy később a keresztyéneknek megengedte, hogy bálványáldozati húst egyenek jó lelkiismerettel. Mert Isten nem azért teremtett minket, hogy a törvény rabjai legyünk. A Törvénytől való eltérésre Ő engedélyt adhat, de ezt csak is Ő engedheti meg. És Sámsonnak ezt megengedte. Ha Sámson nem az Úrnak engedelmeskedve tette volna ezeket a dolgokat, valóban nagy bűnöket követett volna el. Erről azért kell beszélnünk, mert sokakban az a kérdés vetődik fel az ezekhez hasonló bibliai történetek olvasásakor, hogy akkor most mi, XXI. századi hívők mi szerint is cselekedjünk? Van Isten törvénye, amely egyértelmű etikai útmutatásokat ad a hívő ember számára, hogy hogyan is kellene cselekednie, gondolkodnia, élnie, de az adott történetben pont az ellenkezőjét látjuk. Jelen esetben Sámsonnál. Látszólag Sámson szabadon megszegi Isten korábbi parancsolatait. Akkor most a törvény érvényes rám, vagy úgy kell tennem, mint Sámson? A válasz az, amit korábban mondtunk: ha egy hívő bibliai személy eltér Isten egyértelmű parancsolataitól, azt Isten jóváhagyásával teszi. Alapvetően tehát mindannyiunkra nézve érvényesek Isten etikai parancsolatainak útmutatásai, de az Úr Lelke szabadságot tud adni nekünk bizonyos helyzetekben. A Bibliában, ha Isten emberei eltérnek ezektől, akkor arra alapos okuk van, amire nekünk oda kell figyelniük. Sámson esetében ez az ok a szabadítás volt.

Isten Sámson szokatlan viselkedésével a szabadításról akar üzeni nekünk. A Bírák könyvének fő témája ugyanis ez: Isten szabadítása. Isten minden bíra által arról a nagy szabadításról árul el valamit, amit Jézus Krisztus által szerzett nekünk. Harmadszor ezt nézzük meg, hogy mit tudhatunk meg jelen esetben erről a szabadításról?

Nézzük sorjában. Először is feltűnő, hogy Sámson egymaga szabadította meg népét az ellenségtől. A legtöbb bíra különböző nagyságú hadsereget toborzott, és azzal együtt nézett szembe az ellenséggel. Isten parancsolta ezt nekik, és valóban győzelmet is adott nekik a csatákban. Ehhez képest azonban Sámsonnak egyedül kellett szembenéznie a filiszteusokkal. Nem volt nagy hadvezér, nem volt népszerű ember a saját népe között, egyedül kellett harcolnia, mert Isten így döntött. És végül győzött is. De lássuk meg, hogy Sámson nem magában, saját erejében bízott, hanem Istenben. Hitte, hogy Isten képes egy ember által szabadítást szerezni sokak számára. Hitte, hogy Isten képes őt erőssé tenni.

És Isten ezt be is bizonyította neki, amikor egy fiatal oroszlánnal kellett szembenéznie. Sámson szolgálatának még az elején volt ekkor. Még nem harcolt a filiszteusokkal. Ezért Isten próbára tette hitét. Nem az volt a kérdés, hogy vajon túléli-e az oroszlánnal való találkozást, hogy vajon elég ügyesen harcol-e ellene, hanem hogy hiszi-e, hogy Isten erőt és győ-

zelmet tud adni neki ebben a helyzetben is? Egy fiatal oroszlán szemben pedig még inkább kellett ez a hit. Különösen úgy, hogy még fegyvere sem volt Sámsonnak. Egy ilyen oroszlán pedig felettébb veszélyes ellenfél. Fiatal az állat, tapasztalatlan, ezért még merész. Nagyon bátran mer támadni és nagyon nagy erővel. Bizonyítani akarja rátermettségét, ezért bátor és kegyetlen, a Szentírás azt írja, hogy ordítva rohant Sámsonra ez a fiatal oroszlán. Az Úr lelke azonban felindította Sámsonra, bátorságot, erőt és ügyességet kapott tőle, és egyszerűen kettétépte az oroszlánt. Ez emberi szempontból lehetetlen, de Istennek minden lehetséges. Sámson megtapasztalhatta, hogy az Úr erejével, még a hatalmas fenevaddal is elbánik. Kellott is neki ez a próbatétel szolgálatának elején, hogy azután még bátrabban és kizárólag Istenbe vetett bizalommal nézhessen szembe egyedül a filiszteusokkal.

Sámsonban Isten már előre megmutatta, hogy Ő képes akár egy ember által is győzelmet aratni ellenfelei fölött, ahogyan az Úr Jézus Krisztus is egyedül nézett szembe a Sátánnal, az ordító oroszlánal, aki szertejár, keresvén, hogy kit nyeljen el. Először a pusztában, a megkísértésekor, utána pedig húsvétkor győzte le e világ fejedelmét és szabadított meg minket az ő fogságából. Lássuk meg Urunk végtelen hatalmát, hogy Ő egymaga elegendő a mi megszabadításunkra. Nem kell nekünk senki más, egyedül Krisztus! És Ő minden esetben győz! Legyen ez számunkra biztatás is egyben harcaink közepette: ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? Pál egymaga nézett szembe sok esetben a zsidókkal és pogányokkal egy időben, mégis Isten győzelmet adott neki. Legyünk mi is bátrak és erősek Krisztusban harcolni!

Lássuk meg azt is, hogy Sámson különleges módon harcolt a filiszteusokkal szemben. Élt előtte egy másik bíra, név szerint Sámgar, aki szintén egyedül harcolt, de ő egy csatában ölt meg 600 filiszteust. Sámsonnak azonban nem a harctérre kellett mennie, küzdeni a hadsereggel, hanem az ellenség közé kellett házasodnia és ott kellett élnie közöttük. Sámson Czórában lakott, amely a filiszteus határon volt. A filiszteusok uralták azt a környéket is. Egy hitetlen, cselszövésekkel, gyűlölettel teli nép közé kellett mennie, amely ráadásul még rablócsapatokat is küldött ki folyamatosan Izráel falvaiba és városaiba. Valószínűleg könnyebb lett volna egyszer a harcmezőn találkozni ezekkel az emberekkel, mint napról napra közöttük élni, és úgy harcolni velük. Könnyebb egyszer bízni az Úrban, mint folyamatosan. Isten mégis ezt parancsolta neki. Mert a mi Megváltónk is közénk jött, emberré lett, elviselve ennek az életnek minden bűnét és szennyét. Olyan emberek között élt, akik megvetették, elutasították, akik napról napra egyre jobban szaporították a bűneiket. És mindezt azért tette, hogy megszabadíthasson minket bűneink fogságából. És már

előre megmutatta Sámsonban azt, hogy az Úr Jézus közöttünk élve szabadít meg minket. És ma is ezt teszi! Nem a világtól akar minket elkülöníteni és úgy megszabadítani embereket, hanem a világba akar minket küldeni, hogy az általunk hirdetett evangéliumon keresztül szabadítson meg sokakat. Pált a bűnös, parázna Korinthusba küldi, hogy megmutassa az ott élőknek az Ő szabadítását. Ma is ezt teszi! Ne féljünk „bűnösök” között élni, vagyis a világban, hisz Urunk képes megőrizni minket, ahogyan Sámson is megőrizte, és szabadítást adni másoknak rajtunk keresztül.

Az Úrtól van ez! És csodálatos látnunk, tapasztalnunk az Ő szabadítását. Még csodásabb, ha magunk is ennek a szabadításnak az eszközeivé válhatunk, mint Sámson! Ezt adja meg nekünk az Úr!

### ***Imádkozzunk!***

Urunk Istenünk, Te nagyon jól tudod és látod, hogy szívünkben ott van a hajlam az ítélkezésre: azonnal törvényeskedni, és elítélni másokat tettekért! Nem nézzük azt, hogy mi a Te akaratod, és mi miért történik. Nagyon sokszor olyat is tudni akarunk, ami nem tartozik ránk, és nem hagyjuk Rád, nem bízunk Benned, hogy úgylis a Te kezében van! Kérünk, hogy bocsásd meg nekünk ezt is!

Köszönjük, hogy Te ennek ellenére is szabadítasz meg manapság is embereket! Köszönjük, hogy győzelmet arattál ott a golgotai kereszten, köszönjük, hogy ezt a győzelmet ma is nekünk adod, hogy valóban megóvsz bennünket, Te magad védesz és óvsz bennünket a lelki csatákban! Kérünk, hogy mi is egyedül Benned bízunk, a Te erődben, a Te hatalmadban, kegyelmedben és irgalmadban! És add, hogy ne magunkban, ne eszközökben, ne abban, hogy ha valamit teszek, akkor jobb lesz, hanem egyedül Tebenned bízunk! És kérünk, hogy a Te szabadításodat mutasd meg nekünk csodálatosan. Add, hogy a Te eszközeid lehessünk, használj fel minket, hogy mások megszabadulhassanak a bűn rabságából! És kérünk, hogy minden ilyen szabadításért tudjunk Neked hálát adni, tudjunk Téged dicsőíteni, magasztalni, és lássuk meg, hogy milyen csodálatosan cselekedtél!

Kérünk, Urunk, hogy erre taníts meg bennünket minden napon, és ezt munkáld bennünk! Áldott legyél, hogy megőrzöl bennünket, áldunk Téged az újabb és újabb szabadításokért! Köszönjük, hogy Te vagy gyülekezetünk őriző és vezérlő Pásztora! Kérünk, hogy valóban Tebenned bízunk mindenkor!

Ámen.

## Az erős Isten uraknak Ura

1. Dicséretet mond nyelve mindenek  
Tenéked, könyörülő Istennek,  
Hogy meglátván nyavalyás sorsunkat, :/:  
Elvégezted szabadításunkat,  
E végre Fiad küldéd e világra,  
Hogy utat nyisson nekünk mennyországra.

2. Megaláztad, hogy felmagasztaljon,  
Ő szomorkodott, hogy vigasztaljon;  
Szegénységben élt, hogy gazdagítson, :/:  
Meghalt, hogy minket megszabadítson  
Kárhozatától az örök halálnak:  
Ily dolgot még angyalok is csudálnak.

3. Áldott légy, Atyánk, hogy könyörültél  
És hozzánk ilyen; megtartót küldtél!  
Vigy elébb ennek ismeretében, :/:  
Adj idvességet Fiad nevében;  
Igaz hit által köss össze ővele,  
Melynek a szeretet legyen kötele.

4. Tekints Fiadnak szent érdemére,  
Melyet elődbe tett drága vére;  
Érte bocsásd meg sok bűneinket. :/:  
A kárhozattól szabadíts minket,  
Átala végre hozzád égbe érjünk,  
Ott szent Fiaddal s Lelkeddel dicsérjünk!

(307. dicséret)